

Sermo

ipse animus hoc operatur / sed magis a-
quilo in cuius lateribus habitat. Ideo de-
testatur illud: eo quod aduersus virtutem eius
molimina sentit. Qui sentit / ipse scit quan-
to cum tedio illud bone conuersationis tedi-
um tollerat: quomodo fastidit fastidium
illud. quanta cum amaritudine oblectatur
amaritudini illi / amaritudini violente que
de ingratitate exercitij disciplinaris inuito se
ingerit. Ad austrum animus ex voto se ver-
git. et ecce aquilo aduersanti et inuito se im-
porune immergit. Durum est sustinere a fa-
cie frigiditatis huius. et fugere non subest ad
votum. Laborat animus et discipline tedio
et huius tedij odio. Dodesita est vtrique af-
fectio et non dulcescere quod elegeris et sen-
tire quod oderis. Dodesit vtrumque et per-
pugnare disciplinam et propulsare desideria.
Quomodo Iesu bone tanta tam diu tole-
ras vocatione dilecte sponse tue? Desidia
inuite patitur. et quasi voluntaria in se sit
puniendo persequitur. Aggerrime tolerat quod
non ad votum in te qui bonum eius es so-
lum deliciarum valet. Tibi imputat quod
suffert iura. Stimulatur ab aquilone ve-
nit illi. sed stimulus iste ad preces sponse
instigat. Hoc stimulo castigata: ad suppli-
cationes se confert que se prius in ample-
xibus parauerat. Mitiga sponse tue Iesu
bone a diebus his malis. Nisi enim adiuues
eam habitabit in aquilone anima eius. Quis
enim conserget aduersus aquilonem / nisi
tu deus qui venis ab austro? Bonum aro-
ma propositum sanctum et conscientia pura.
sed non fuit illi qui boni istius delicias non
fruitur. Veni Iesu bone / veni perfla ortum
tuum / ut fluat aromata eius sicut torrens
in austro. Ipsa est ortus. esto tu auster. Te
irrigante erit anima eius sicut ortus irrigu-
us. et te flante non deficiet eius aromata. qui
vixit et regnat in secula seculorum Amen

Sermo. xxxv.

Angle Iesu bo-
ne quod iubet. transfer austrum
de celo / et induc illum in ortum tu-
um: in animam sponse tue. Hoc flatu leni
solue tedium: solue tristitiam ab eius affectu.
Nam vtrumque in vicio est: preter spem aquilone
vtriusque mentem ligat: percussit et pellit
a puro pluuio quodam leticie. Qui timor

nonne et iperigore gelido perstrigit affectum?
Ab alienis parce domine sponse tue. Quid
magis alienum ab ea quam timor qui non est in
charitate: cum ipsa tota sit in charitate. Ille
seruilis est: illa in libertate vocata. Uidi-
stis fratres besterno vix metriculose incede-
re: ut institutionis prima subiret elemeta:
et morante et quod narrant. proposito discipli-
ne rudimentis se passus est insigniri. Et
bene nostis dum adhuc secularis erat quod lar-
gos elemosynarum riuulos manus eius fun-
debat. Quid erat cause nisi quod mentem in
hac parte timoris perstrinxerat aquilo? Au-
ster scilicet illam ex parte affluit: sed non perfla-
uit. ideo elemosynarum prompte profudit aro-
mata. Sed abrenunciacionis preciosissimi-
mus ille aromaticus liquor: post multos
conatus vix tandem ab eius animo tenuit
expressum potuit. Plane similis erat euange-
lico inueni: qui apud dominum de legis con-
seruatione gloriatus: euangelice perfectio-
is coartatione tristis abscessit. Nisi quod ille tri-
stis abscessit. hic quis tristis / accessit tibi.
Uidere timoris aquilonem flantes sub lege
ideo de precipuis electisque aromatibus ra-
ra fluxerunt in ea. Ideo die penthecostes
quando spiritus vehemens flauit ab au-
stro: tot hominum milia. veritate. verbo. vi-
ta. spiritualiter produxerunt. Non eos rei
familiaris cura constrinxerat de reliquo.
Libera quidem ab hoc aquilone satis du-
ro corda largius pluuio in contemplatione
et charitate dei. Non accepistis (inquit) spi-
ritum seruitutis iterum in timore: sed acce-
pistis spiritum adoptionis filiorum: quo
clamamus abba pater. Ille aquilonis in-
gratus. ideo illi tanquam graui et ponderoso
prementis se dicitur. Surge. hic tanquam
letus gratusque inuitatur ut veniat et perflet
ortulum sponsi. Ille pena habet. hic pro-
flua gaudia. Ille minax est: hic blandime-
tis deliciasque manans. Rogabo (inquit)
patrem meum et alium paraclitum dabit vobis
hoc est austrum inuicare et dicere ut veniat et
perflet ortum suum. Perfla ortum meum et flu-
ent aromata eius. Quidam fructus nisi perfla
coactis liquoribus non fundunt. Fructus autem
qui sunt in orto tam delicate depicto: pres-
sionem non expectant / cogi nesciunt. sed au-
stro perflate fluunt vltro. Intruemini mihi
di sapientiam: nonne violenter expressa vi-
detur: et longo elaborata tam exercitio